

Třebíčští radní vyvádějí jeden kousek za druhým. Pravda, ne všichni. V tomto oboru činnosti vyniká zejména lidovecký zástupce starosty Jan Karas. Jeho úporná snaha koupit pro město za více než padesát miliónů bývalou galvanovnu Unipletu nebo obhajoba „výhodnosti“ transakce s pozemky na Vídeňském rybníku patří k těm závažným.

Jan Karas o sobě tvrdí, že vystudoval ekonomii. Pravda, i na vysoké zemědělské bylo možno takový obor absolvovat. Člověk by ovšem očekával určitý soubor znalostí. Výše uvedené kauzy však nasvědčují, že mu chybí buď zdravý selský rozum nebo páteř.

Poslední perla připomíná rukopis hloupého Honzy z pohádky. Do rady předložil materiál o záměru města pronajmout plechové přístřešky autobusových zastávek MAD. A popisuje problém. Třebíč podle něho v roce 1998 uzavřela s firmou Yashica rámcovou smlouvu o nájmu čekáren na 20 (slovy: dvacet) let. Této smlouvě podle matematiky Jana Karase vypršela platnost v roce 2008!!! Kolik je 1998 plus 20? Těžká úloha pro žáka druhé třídy. Přejít přes desítku dělá těm méně nadaným často potíže. A tady máme přechod přes tisícovku! Jen jestli v tom není skrytý záměr. Třeba zabetonovat dvorního dodavatele u krmelce na více desítek let nebo znevýhodnit pro město podmínky nájmu. Určitě by to nebylo, s prominutím, za zaplat' Pán Bůh.

František Ryněš